

TAPISSERIE-WEVEN BIJ IET MEURER

Tijdens de tweejarige weefopleiding in Delft heb ik kennis gemaakt met "Gobelinweven" en mijn interesse was meteen gewekt. Toen ik dan ook bij een excursie van onze weefkring naar de Gobelinweverij in Amsterdam van Ciska Hosper hoorde dat er nota bene in mijn woonplaats Haarlem een "klassieke-gobelin" lerares woont, Iet Meurer, was een afspraak snel gemaakt.

Zij heeft jaren in de Werkplaats voor Antieke Textiel gewerkt in de tijd dat daar ook nog nieuwe tapijten werden geweven. Bij mijn eerste bezoek nam ik mijn brouwsels mee, waar ik eigenlijk wel trots op was, maar toen ik eenmaal bij haar binnen was bleek me al gauw dat mijn produkten maar broddelwerk waren. Toen ik afscheid nam wist ik zeker dat ik de goede techniek wilde leren en dat ik de unieke kans om zo dicht bij huis deze lessen te kunnen krijgen met beide handen moest aangrijpen.

Zo ging ik in het vervolg iedere week een avond naar les met het van haar in bruikleen gekregen tafel "haute-lisse" getouw op mijn rug gebonden of op een boodschappenkar gezet.

Tapissierieweven leer je niet in een paar lessen! Het is meer dan een paar verbindingen leren en vlakken vullen. Natuurlijk begon ik met het maken van een proeflap. Het is in het begin vreselijk moeilijk om een mooi glad weefsel te verkrijgen en om op de goede breedte te blijven. Het weven wordt pas echt leuk als je stukken uit bestaande tapijten gaat naweven en stukje voor stukje de afbeeldingen gaat opbouwen. Tijdens de weeflessen vertelt Iet altijd veel over de tapijthistorie en laat ze afbeeldingen van tapijten zien.

Ik ben nu 1 jaar "in de leer" en ben zeer gefascineerd geraakt door de kunst van het tapissierieweven. Ik ben erachter gekomen dat het zeker wat anders is dan vrij-weven of wat in het algemeen gobelinweven wordt genoemd in Nederland. Met de technische kennis die ik bij Iet heb opgedaan ben ik heel anders gaan kijken naar de geweven wandtapijten in de musea. Tapissierieweven doet je weer heel even stil staan in de jachtige maatschappij; dat het dan ook nog af en toe (heel langzaam) een mooi produkt oplevert is meegenomen. Ik hoop dat de klassieke technieken in Nederland niet verloren zullen gaan.

Ineke Elsinga